

20. RADUJTE SA Z HOSPODINOVEJ DOBROTY

Dnešný text, ktorý nás povedie o Božej добрote pochádza zo Žalmu 100, kde je napísané:

Žalm 100:1 Ďakovný žalm. ² Jasaj na chválu Pánovi, celá zem, s radosťou slúžte Pánovi. S plesaním vstupujte pred jeho tvár. ³ Vedzte, že náš Pán je Boh; on je náš stvoriteľ a jemu patríme, sme jeho ľud a ovce z jeho stáda. ⁴ Vstupujte do jeho brán s piesňou chvály a do jeho nádvorí s piesňami oslavnými; chváľte ho a velejte jeho meno. ⁵ Lebo Pán je dobrý; jeho milosrdenstvo trvá naveky a jeho vernosť z pokolenia na pokolenie.

Pretože Boh je dobrý, my, ktorí mu patríme máme byť ľud plný radosti, pokoja, poslušnosti, podriadenosti a vďakyvzdania. Hebrejský výraz pre vďakyvzdanie doslovne znamená, že ide o výraz, ktorý sa týka Božieho charakteru a Jeho vlastností. Boh je v našich životoch najviac oslávený, keď sme naplnení radosťou a spokojnosťou vo všetkých okolnostiach. Ak v našom živote radosť a vďačnosť chýba, nie sme dobrými reprezentantmi Božieho mena. Sotva niekoho presvedčíme, že skrze vieru máme všetko, po čom ostatní inštinktívne túžia, a čo im k spokojnosti ešte chýba. To, či sa od sveta líšime ľudia poznajú ešte skôr ako začneme hovoriť o zdroji radosti a potešenia.

Ako sme počuli, prvé štyri verše 100. žalmu nás nabádajú ku vďakyvzdaniu, plesaniu, dobrorečeniu a chválospevu. Piaty verš poukazuje na to, prečo máme všetko to jasanie vyjadrovať.

1. Hospodin je dobrý (100:5)

To sa ľahšie hovorí, ale je to v našich životoch vidieť? Ten zlý je vždycky pripravený Božiu dobrotu aj všemohúcnosť, aby vieru aj dôveru veriacich v Boha zosmiešnil. Mnohí ľudia podliehajú dojmu, že kto chce Boha nasledovať a žiť podľa jeho prikázaní, príde o všetky potešenia, pretože bude musieť robiť to, čo z hĺbky duše nenávidí. Kresťanstvo sa potom javí ako najväčšie obmedzovanie osobnej slobody, aké si kto vie predstaviť. Pochybnosti o Božej добрote sú najúčinnejšou zbraňou, ako vieru človeka podlomiť. Preto je dôležité, aby sme sami neboli obrazom zatrpknutých kresťanov, ktorých viera je skôr obrazom rozhnevaného boha. Bez dôvery a poslušnosti v človeku rastie vzdor a taký človek sa od Boha odvracia. Zaiste ste sa v živote stretli s veriacimi, ktorí vám dokázali dokonale pokaziť náladu. Niektorí z nich

vám mohli byť veľmi blízko – mohol to byť prísny otec alebo matka, neznesiteľní spolužiaci, nevyspytateľný šéf, nespokojný manžel, či manželka, neposlušné deti. Preto je dôležité, aby zdrojom nášho pokoja a radosti nebol svet a okolnosti okolo nás, ale sám Hospodin. Žalmista nám predstavuje dve strany Božej dobroty, ktoré väčšinou idú ruka v ruke:

A. Hospodinovo milosrdenstvo je večné. Boh sa stará o všetky naše potreby, aj keď si to väčšina ľudí ani neuvedomuje. Jeho láska nie je podmienená našou odozvou, ale ide o Jeho večnú prirodzenosť, ktorá je úplne preniknutá dobrotou. On nás v ťažkých chvíľach nie len udržuje, ale aj vychováva, aby sme neklesali na mysl.

B. Hospodin je verný po všetkých pokoleniach. Hospodin je verný svojmu slovu, svojím zaslúbeniam a všetkému, čo nám dal skrze svoje slovo poznať. Písmo je záznamom ako jednal v minulosti, vidíme ako jedná v prítomnosti a s dôverou očakávame to, ako bude jednáť v budúcnosti. Jedine on je zárukou zaslúbenia, že všetko dovedie k plnosti, aby sám seba oslávil. Vo všetkom sa môžeme spoľahnúť na Jeho vernosť, za všetkých okolností, nech už sa stane čokoľvek:

Žalm 119:75-78 ⁷⁵ Viem, Pane, že spravodlivé sú tvoje rozsudky a že si ma právom pokoril. ⁷⁶ Buď ku mne milosrdný a poteš ma, ako si prisľúbil svojmu služobníkovi. ⁷⁷ Nech zostúpi na mňa tvoje zľutovanie a budem žiť, lebo tvoj zákon je mojím potešením. ⁷⁸ Nech sú zahanbení pyšní, čo ma úskočne sužujú, ja však neprestanem rozjímať o tvojich príkazoch.

Dobrou radou pre každého z nás sú nasledujúce slová:

Židom 13:5 ⁵ *Vaše správanie nech je bez lakomstva; buďte spokojní s tým, čo máte. Ved' on sám povedal: "Nezanechám ťa, ani neopustím."*

2. My, ktorí patríme Hospodinovi, by sme mali byť plní radosti, podriadenosti a chvál.

V živote kresťana nie je miesto na reptanie, kritiku, ohovárania a hrubosť k ostatným ľuďom. Nemáme sa sťažovať na ťažkosti, s ktorými sa v živote musíme stretnúť. Žalmista nám dáva 4 rady:

Naše potešenie v Pánu by malo byť neviazané. Chválospev Hospodinovi pripomína víťazstvo a návrat kráľa, príchod niekoho pomazaného. Je plný hlaholu a plesania

podobne ako keď ľudia očakávajú radostnú udalosť. V Novej zmluve máme kratučké prikázanie, ktoré s našim textom súvisí:

1 list Tesalonickým 5:16 ¹⁶ *Ustavične sa radujte!*

Samozrejme naša radosť má svoje obmedzenia. Nejasáme za všetkých okolností. Obzvlášť nie vo chvíľach, keď my sami alebo naši blízki prechádzajú ťažkými chvíľami. Písmo pamätá aj na takéto situácie:

Rímskym 12:15 ¹⁵ *Radujte sa s radujúcimi, plačte s plačúcimi!*

V Bohu je rovnováha a pokiaľ prežívate skrze Hospodina v živote víťazstvo, svoju radosť neskrývajte. Pokiaľ Hospodin odpovedal na vašu modlitbu – nemlčte. Možno vás napadne: „ja nie som človek, ktorý otvorene vyjadruje svoje city, som skôr tichý a nenápadný, než aby som dával najavo, čo sa so mnou deje.“ Nemusíte sa pretvarovať ani sa nútiť do jasaní, ale pamätajte si, že Písmo hovorí:

Že príkaz k radosti je pre všetkých. Žalmista nehovorí, jasaj, len keď to dokážeš. Hlaholiť a jasať má dokonca celá zem. Aby mohla hlaholiť a jasať, musí sa čo najviac ľudí dozvedieť, kto je zdrojom našej radosti. Jedna z ciest, ako sa môžu o Bohu niečo dozvedieť, je skrze pokoj v srdci tých, ktorí svojho Pána milujú, slúžia mu a prežívajú radosť zo svojho života. Prežívate väčšiu radosť, keď dá futbalista gól, alebo keď máte príležitosť hovoriť o Božej добрote, ktorú vám v živote dokázal?

Radosť z Božej dobroty má preniknúť celou našou službou Hospodinovi! Mnohí dobrovoľníci venujú svoj voľný čas športu, umeniu, rekreácii, hrám, kultúre, svojmu zamestnaniu aj koníčkum, ale slúžime rovnako obetavo Hospodinovi? Ten, kto slúži Bohu z povinnosti, bez ochoty a radosti, naozaj nemá dôvod k jasaniam!

Radosť vyjadrujme spevom, predstúpte pred Hospodina a jasajte! Vkladáme do spevu počas bohoslužieb svoje srdce alebo z nás sotva výjde hlások? Kde je jasot a radosť? Spev a jasanie nie je určené len speváckym zborom, ale predovšetkým na chválu Bohu.

3. Ten, kto patrí Bohu, je mu úplne podriadený, pretože si uvedomuje, že „nás učinil On, a nie my sami seba, sme jeho ľud, ovce jeho pastvy.“ Možno si hovoríte, čo má toto spoločné s vďakvyzdaním a jasotom? Viac ako sa na prvý pohľad zdá! Žalmista odkazuje na našu podriadenosť Bohu, ktorá by mala byť dostatočnou príčinou vďačnosti. Ten, kto sa sťažuje a reptá na okolnosti, kto nie je spokojný so svojim životom, vlastne naznačuje, že sa mu Božia cesta nepáči a nevyhovuje. Len ten, kto pravdivo vyzná, že Božie cesty sú vždy dobré a správne, má dôvod k ďakovaniu. Jeho srdce je naplnené vierou, že všetko, čo Boh robí, je koniec koncov k nášmu dobru. Nemusíme všetkému rozumieť hneď, ale dôležité je poznať, že nežijeme z vlastných síl:

Mali by sme sa poddať Hospodinovi, pretože On je Boh! V Písme nájdeme svedectvá o stvorení, spasení, vykúpení, starostlivosti a poučenia, aby sme mohli žiť pokojným životom z požehnania, ktoré nám prichádza z hora.

Mali by sme sa poddať Bohu, pretože je naším Stvoriteľom. To znamená, že nie sme sebestační. Nikto z nás nemá najmenšiu zásluhu, že je na svete. Pretože nás stvoril, musíme sa pred ním skloniť. Evolúcia nezískala takú popularitu preto, že by vedecky a logicky odpovedala na mnohé otázky, ktoré sa týkajú inteligencie a svedomia človeka, ale preto, že ponúkla človeku možnosť zbaviť sa zodpovednosti voči Bohu Stvoriteľovi.

Mali by sme sa poddať Bohu, pretože je naším Spasiteľom. Sme jeho ľudia, vykúpení krvou Pána Ježiša Krista. Aj o nás najprv platilo, čo je zapísané v **1. liste Petra 2:9-11** verši:

Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste zvestovali slávne skutky toho, ktorý vás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla. ¹⁰ Kedysi ste ani ľuďom neboli, a teraz ste Boží ľud; vy, čo ste nedosiahli milosrdenstvo, teraz ste milosrdenstvo dosiahli. ¹¹ Milovaní, prosím vás ako cudzincov a pútnikov: zdržajte sa telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši.

Mali by sme sa poddať Bohu, pretože je náš Pastier. Túto skutočnosť nám Písmo pripomína na niekoľkých miestach:

Ján 10:14 *Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa, ...*

Pretože Boh je dobrý, milosrdný, verný a starostlivý, máme dôvod byť naplnení radosťou a jasotom:

Žalm 23:1 *Dávidov žalm. Pán je môj pastier, nič mi nechýba: ² pasie ma na zelených pašienkach. Vodí ma k tichým vodám, ³ dušu mi osviežuje. Vodí ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu. ⁴ I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica, tie sú mi útechou. ⁵ Prestieraš mi stôl pred očami mojich protivníkov. Leješ mi olej na hlavu a kalich mi naplňuje až po okraj. ⁶ Dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života. A budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní.*

Nikto nie je ako On. On jediný je pravý Boh, náš Stvoriteľ, Spasiteľ a Pastier, preto sa máme radostne podriaďiť jeho zámerom.

- 4. My, ktorí patríme Bohu máme vzdávať svojmu Stvoriteľovi chválu a dobrorečie Jeho menu.** Chvála nie je podmienená ľudskou ľubovôľou, ale poslušnosťou. Čím lepšie svojho Stvoriteľa poznáme, tým viac prežívame Jeho lásku. Čím viac prežívame jeho milosrdenstvo, o to viac Ho chválime. Čím viac prežívame jeho lásku a milosrdenstvo, tým viac je patrná jeho vernosť. Hospodina máme chváliť nie len vo svojom súkromí, ale aj spoločne v obecnstve veriacich. Večer aj ráno pred účasťou na bohoslužbe by sme mali pripraviť svoje srdce, ale nezabúdajme, že nie len vtedy. Totiž celý náš život je jedna veľká bohoslužba.

Skôr ako sa rozlúčime, zamyslime sa: Sme nositeľmi dobrej správy, alebo šírimo okolo seba nespokojnosť? Ako sa naša viera prejavuje v každodennom živote?

Ľudia sa vždy zaujímajú o myšlienky a slová tých, ktorí dokážu pohľadiť, povzbudiť, potešiť a rozveseliť obyčajné dni tak, aby sa stali neobyčajnými. Ten, kto je naplnený láskou k svojmu Stvoriteľovi je práve takýmto elixírom života, ktorý potrebujeme všetci. Ten, kto na svojho Stvoriteľa myslí s láskou, vďačnosťou a s potešením podriaďuje svoj život službe Bohu a bližným, je užitočným nebeským vyslancom.

